

somt, om foruden det oprindelige Antal af 1728 Districtsheste netop et ligesaa stort Antal fremdeles vil gjøres fornødent, og dette skal da komme an paa en nærmere Discussion, naar en endelig Plan for Armeens fremtidige Styrke skal discuteres. Hvad derimod det Antal af Districtsheste angaaer, som altid have været holdte, idetmindste siden 1774, til Armeens Disposition, kan der ingen Tvivl være om, at det fremdeles vil være nødvendigt, hvorledes end den fremtidige Organisation af Hæren vil blive, og da der ikke er fremkommet noget Forslag til at anskaffe eller vedligeholde disse Heste paa en for Statskassen mindre byrdefuld Maade end den her foreslaaede, saa er der efter min Mening ingen Grund til at underkaste dette Spørgsmaal en ny og fremtidig Discussion. Hvad det under Nr. 5 stillede Forslag til en ny Paragraph angaaer, kan jeg henholde mig til, hvad den ærede Rigsdagmand for Aalborg Amts 5te District (F. A. Hansen) derom har anført. Det er befyndeligt, at til samme Tid, som det er af Nogle blevet ytret, at den Betaling, som ifølge dette Lovforslag skulde tilstaaes Udredterne, nemlig 24 Rbd., skulde være for lav, saaledes, at der paalagdes Districterne en Byrde, at man saa kan antage, at der skulde være Folk, der frivilligen vilde paatage sig at udrede Heste for den halve Betaling. De Mænd, som skulde være sinnede, for en ringere Betaling at paatage sig Udredningen af Hestene, kunde jo saaledes, som det allerede er blevet anført, slutte Accord med de nye indrettede Districter, og det vil selvsagt ikke være nødvendigt at optage nogen særlig Bestemmelse derom. Det vigtigste Punkt for Ministeriets Bedkommende er det under Nr. 6 stillede Udbringingsforslag, hvortil Krigsbestyrelsen ikke kan give sit Samtykke, og som fra Krigsbestyrelsens Standpunkt, hvis det bliver antaget, vil være det Samme, som at forkaste den hele Lov. Disse Heste ere anskaffede for Statskassens Regning (Hør!) og leverede til Districterne som Statens Eiendom; Staten betaler en meget betydelig Sum for den aarlige Vedligeholdelse af disse Heste; de bør derfor ikke gjøres til Hjenstand for en Trafik, hvoraf Folgen vilde blive, at Militaeret altid havde at tilride og tilkjøre disse

Heste, som derved, naar de kom tilbage fra Krigstjenesten, kom i en bedre Tilstand, end de vare, da de kom til Militaeret, hvilket vilde forhøje deres Værdi og gøre dem til Hjenstand for Handel og Wandel, saa at, naar de indkaldes til Tjeneste, vilde et ikke ubetydeligt Antal af dem bestaae af raae og udbrusede Heste, som Troppesafdelingerne skulde tilride eller tilkjøre, for, naar de derefter afleverede dem, at see dem gaae over i andre Hænder. Hovedfordelen, som ved dette Lovforslag er opnaaet fremfor ved det tidligere bestaaende, er netop den, at disse Heste ere ustridigen Statens Eiendom, og selvsagt ikke bør kunne anvendes af Andre til privat Formaal, men skulde bestandigen staae til Statens Disposition, saaledes, at de strax kunde bruges. Den eneste tilfældige Undtagelse er, hvor de enten crepere eller ved Sygdom blive utjenstdygtige, og andre i deres Sted maae anskaffes. Jeg mener, for den nu tilstaaede Betaling er Staten selvsagt berettiget til at forlange, at Hestene holdes i tjenstdygtig Stand og udelukkende staae til Statens Disposition og ikke gaae over i Handel og Wandel. Jeg maa derfor indstændigt fraraade, at dette Forslag antages, ligesom Antagelsen af ethvert Udbringingsforslag paa dette fremrykkede Stadium af Sagen vil have en betydelig Forinkelse af denne Lovs Vedtagelse tilfølgende, og, saaledes som jeg tidligere har sagt, tillige en meget betydelig forøget Udgift for Statskassen.

Formanden: Afslutning af Forhandlingerne er begjært af følgende Medlemmer: Jespersen, la Cour, Thomsen, Boserup, L. Hansen, Hoffmeyer, Schjøtt, Jørgensen, Ottesen, Kampmann, Gram, Gottlob, With, Timm, Wilkens og Nothe.

Med 32 Stemmer mod 19 vedtoges det, at Afslutning skulde finde Sted.

Man freed saaledes til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af F. A. Hansen, Ingstrup, B. Christensen, Barfod, Spandet, Eschering, Sidenius, L. Schøler, Frølund, Chr. Larsen, Johansen, J. Christensen, Grundtvig, L. Jensen, Sørensen og Winther:

§ 3 foreslaaes indstødt efter „at regne“